

Povara

Nicu Hăloiu

Povara

Ducem în spate sacul cu-atâția ani pierduți,
căci am trăit iluzii și doar închipuiri,
rămânem tributari acelor amintiri
ce ne-au făcut să credem că-am fost recunoscuți!

Dar viața dovedește că suntem într-un joc
o tristă ironie pe valurile sortii,
că drumul e același către hotarul morții,
iar ce trăim aieva, depinde de noroc!

Străbatem drumul vieții, mânați doar de dorințe,
am vrea multe să facem, am vrea doar fericire,
însă sub pașii noștri strivim orice iubire,
loviți de gânduri false și-a minții neputințe!

Atâtea gânduri negre se-ascund în mintea noastră,
atâta bănuială, atât de multe frici
și-ntr-adevăr în viață suntem atât de mici,
încât ne-apare neagră oricare noapte-albastră!

Purtăm, în noi convingeri, ca pe o povară,
vedem atâtea lucruri ce încă nu există,
ducem povara vieții , o ironie tristă,
și-această agonie nu pare să ne doară!